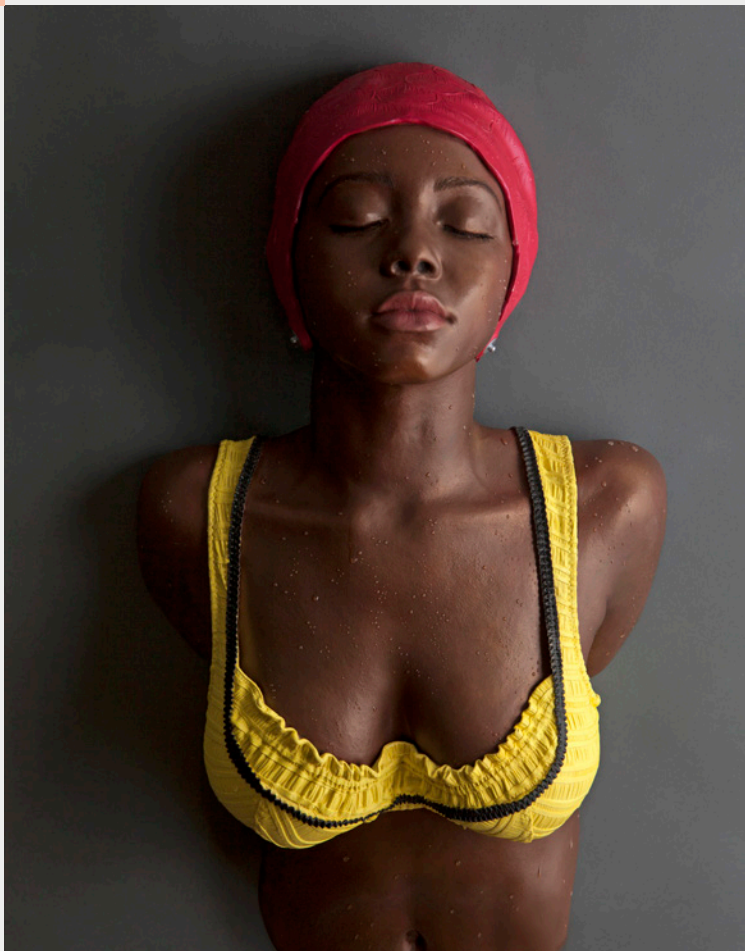

HYPERREALISM SCULPTURE
ceci n'est pas un corps

19.05.2020 — 02.08.2020
La Boverie. Luik

T

Hyperrealistische sculpturen bootsen de vorm, de contouren en de texturen van het menselijk lichaam of lichaamsdelen na en creëren daarbij een overtuigende illusie van de menselijke lichamelijkeheid. De precisie waarmee de details van het lichaam gereproduceerd worden, geeft de toeschouwer de indruk dat hij realistische replica's van de nagebootste werkelijkheid voor zich heeft.

Vanaf de jaren 1970 beoefenden talrijke beeldhouwers deze vorm van realisme, die geïnspireerd was door een levensechte reproductie van het menselijk lichaam. Net als de popart en het fotorealisme ontstond ook het hyperrealisme in de jaren 1960 als reactie tegen de heersende esthetica van de abstracte kunst. In de Verenigde Staten, waar de beweging zich het eerst manifesteerde, keerden kunstenaars zoals Duane Hanson, John DeAndrea en George Segal terug naar de beoefening van de realistische beeldhouwkunst van het menselijk lichaam. Die praktijk was in onbruik geraakt: lange tijd beschouwde men ze als verouderd en achterhaald. Met behulp van traditionele technieken zoals modelleren, gieten en polychromie (de veelkleurige beschildering van het oppervlak van een beeldhouwwerk) maakten ze werken die wel van vlees en bloed lijken. De kunstenaars zochten elk hun eigen weg in hun benadering van het hedendaagse figuratieve realisme. De volgende generaties beeldhouwers zetten het werk van deze pioniers verder. Ze ontwikkelden unieke, individuele interpretaties van de hyperrealistische beeldtaal.

Deze tentoonstelling presenteert in zes delen de talloze toepassingen van het hyperrealisme. Elk deel is thematisch opgebouwd rond een vormelijk uitgangspunt dat als basis dient om het werk van de individuele kunstenaars te begrijpen. Nooit eerder werd zo'n omvangrijke selectie van hyperrealistische werken samengebracht. De verzameling schetst een uniek overzicht van de evolutie van de kunststroming en toont in welke mate de uitbeelding van de menselijke vorm aan voortdurende verandering onderhevig was én is. Er wordt werk getoond van kunstenaars uit de hele wereld (onder meer de Verenigde Staten, Italië, Spanje, België, Groot-Brittannië en Australië). Dat zet het internationale karakter van de hyperrealistische beweging in de verf, die zich sindsdien onafgebroken en wereldwijd ontwikkelt.

1.1 DANIEL FIRMAN (Bron, Frankrijk, 1966)

Caroline, 2014

Hars en kleding

Uniek

162 x 43 x 47 cm

Petersen Collection

Daniel Firmans interesse voor de energie en de bouw van het lichaam, de beweging en de relatie van het lichaam tot de ruimte, is manifest aanwezig in zijn sculpturen. *Caroline* toont een jonge vrouw die bevangen is door angst en wanhoop. Haar armen en hoofd zijn bedekt met haar trui; haar houding, met haar bovenarmen tegen de muur, versterkt het gevoel van beklemming en beperking. Deze levensgrote figuur werd gemaakt met behulp van afgietsels en is volledig aangekleed. Hoewel de armen, benen en het hoofd bewust bedekt zijn, krijg je toch het gevoel dat dit een replica van een echte mens is.

1.2 JOHN DEANDREA (Denver, Colorado, Verenigde Staten, 1941)

Girl with the red drape, 1984

Glasvezel, siliconen, haar

98 x 185 x 75 cm

Collectie Adrian David, Knokke, België

In dit vroege werk maakt John DeAndrea een bedrieglijk echte voorstelling van een liggend naakt. Het naakte vrouwenlichaam is gedeeltelijk bedekt met een rood doek dat de rondingen van het lichaam volgt. De realistische voorstelling van gewaden en doeken geldt voor kunstenaars van oudsher als een uitdrukking van hun meesterschap. Met deze zorgvuldig uitgewerkte drapering geeft DeAndrea blijk van zijn kunnen. De voorstelling van een op doeken liggende of met doeken bedekte vrouw is een populair motief in de kunstgeschiedenis; het gaat terug tot de slapende Venus van Giorgione. De renaissanceschilders inspireerden zich voor hun werken op de Griekse oudheid. DeAndrea op zijn beurt zet dat klassieke motief om in een eigentijdse vorm.

1.3 DUANE HANSON (Alexandria, Minnesota, Verenigde Staten, 1925 - Boca Ratón, Florida, Verenigde Staten, 1996)

Cowboy with Hay, 1984/1989

Brons, kleurrijk beschilderd met olieverf, mengtechniek, accessoires

Jude Hess Fine Arts

In de jaren 1960 maakte Duane Hanson, een van de pioniers van het hyperrealisme, zijn eerste levensgrote menselijke figuren van glasvezelmallen in polyesterhars en brons. Hij vertrok daarbij van levende modellen. Hanson wilde de illusie scheppen van scènes uit het dagelijkse leven en daarom gebruikte hij echte kleding, pruiken en accessoires. In het werk *Cowboy with Hay* uit de jaren 1980 hekelt de kunstenaar het mythische beeld van de Amerikaanse cowboy. Terwijl de cowboy er van een afstand heldhaftig en krachtig uitziet, kan men van dichtbij zijn eenzaamheid en melancholie voelen.

1.4 DUANE HANSON

***Two Workers, 1993.* — staat op dit moment tentoongesteld in de Stichting 'Huis van de Geschiedenis van de Bondsrepubliek Duitsland', Bonn, Duitsland**

Brons, polychroom beschilderd met olieverf, mixed media, accessoires

Rechtstaand personage 1: 190 x 167 x 66 cm

Zittend personage 2: 130 x 68 x 75 cm

Ladder: 200 x 125 x 59 cm

Huis van de Geschiedenis van de Bondsrepubliek Duitsland, Bonn, Duitsland

De *Two Workers* zijn gemaakt in opdracht van de Stiftung Haus der Geschichte der Bundesrepublik Deutschland (Stichting van het Huis van de Geschiedenis van de Bondsrepubliek Duitsland) in Bonn. Hanson koos twee werkmannen van het museum van de stad als model. Walter Schmitz, de conciërge van het museum, en Juan Carevic, een Kroatische werknemer, kwamen in 1993 naar de Verenigde Staten. In zijn studio maakte Hanson afdrukken van hun lichaam. Daarnaast gaven ze kleding die hen toebehoorde en zelfs haren van hun hoofd en lichaam aan de kunstenaar. De twee in brons vereeuwigde figuren stellen een typische scène uit de arbeidersklasse voor.

1.5 TOM KUEBLER (Cleveland, Ohio, Verenigde Staten, 1960)

Ethyl, 2001

Siliconen, Mixed Media

170 x 50 x 70 cm

Verzameling van Odile & Eric Finck-Beccafico

Thomas Kuebler hecht meer belang aan het schetsen van een karakter en het vertellen van een verhaal dan aan het realistische gehalte van zijn werken. Als zoon van een keramiekleraar en een fotografeur maakte Kuebler al vroeg in zijn carrière het alledaagse leven tot onderwerp van zijn kunst. Hij portretteert veelvuldig de arbeidersklasse en zet daarmee aan tot reflectie. In zijn sculpturen toont hij vaak zijn gevoel voor humor en maakt hij gebruik van accessoires zoals sigaretten en werkhandschoenen. Met die details, die in elk werk aanwezig zijn, maakt hij zijn verhaal helemaal af.

1.6 PAUL MCCARTHY (Salt Lake City, Utah, Verenigde Staten, 1945)

That Girl (T.G. Awake)

Siliconen, verf, haar, hout, glas, melamine

T.G. #2 : 78,1 x 74,9 x 141 cm

T.G. #3 : 75 x 77,5 x 146,5 cm

T.G. #4 : 77,5 x 72,4 x 138,4 cm

Elke tafel: 76,2 x 101,6 x 228,6 cm

Editie 1/1 + 1 AP

Collectie D. Daskalopoulos

Deze groep van drie naakte vrouwen werd gemaakt op basis van mallen van het model Elyse Poppers en is het resultaat van een buitengewoon moeizaam proces. De levensgrote replica's van de jonge vrouw zitten in enigszins verschillende poses op glasplaten die op houten schragen steunen. Hun overtuigende realisme en de rauwe voorstelling van hun naaktheid plaatsen de kijker in een voyeuristische positie. McCarthy is geïnteresseerd in de angst voor virtual reality. Zijn werk vertolkt de bezorgdheid over een mogelijke toekomst waarin het reële en het artificiële niet meer van elkaar te onderscheiden zijn.

1.7 JOHN DEANDREA (Denver, Colorado, Verenigde Staten, 1941)

Lisa, 2016

Gepolychromeerd brons, zacht haar

Uniek, Versie 2/2

31 x 170 x 91 cm

Ter beschikking gesteld door Galerie Georges-Philippe & Nathalie Vallois, Parijs, Frankrijk

Alsof ze net is ingedommeld ligt *Lisa* voor de toeschouwer in een ontspanning houding, met gesloten ogen en haar armen losjes boven het hoofd gestrekt. Door de hoge graad van realisme lijkt het wel alsof ze echt ademt. DeAndrea toont de natuurlijke schoonheid van het naakte vrouwenlichaam in een eenvoudige esthetica die aansluit bij de idealen van de klassieke oudheid. De heel precieze polychrome afwerking van het in brons gegoten beeld imiteert perfect de lichte, haast transparante huid.

1.8 JOHN DEANDREA (Denver, Colorado, Verenigde Staten, 1941)

Ariel I, 2011

Olie op brons en haar

183 x 91 x 46 cm

Uniek

Ter beschikking gesteld door Galerie Georges-Philippe & Nathalie Vallois, Parijs, Frankrijk

John DeAndrea werkt sinds de jaren 1970 aan zijn interpretaties van het klassieke naakt. Om zijn sculpturen zo levensecht mogelijk te laten uitzien, maakt hij plaasteren mallen van levende modellen. Vervolgens werkt hij met synthetische materialen zoals glasvezel of giet hij zijn beelden in brons. Voor de afwerking gebruikt hij acryl- of olieverf, echt haar en andere materialen. Zoals ook bij *Ariel I* het geval is, toont DeAndrea het vrouwelijke lichaam zonder het te willen vervolmaken. Zijn sculpturen tonen niet de conventionele schoonheidsidealen, maar pleiten eerder voor een natuurlijke relatie met het naakte lichaam.

2.1 THOM PUCKEY (Bexley Heath, Kent, Verenigd Koninkrijk, 1948)

Figure on Bed with Camera and Weapons, 2013

Statuario marmer

206 x 104 x 77 cm

Met toestemming van Annie Gentils Gallery, Antwerpen

Een meisje ligt met haar hoofd op het voeteinde van haar matras, de beide armen boven zich in de lucht gestrekt. Zo maakt ze haar zelfportret: naakt, met een Russische Leica-camera op zich gericht. De kwetsbaarheid van de mens is een centraal motief in Puckeys werk. Het intieme moment van zelfreflectie wordt doorbroken door het 'schieten van een plaatje' en metaforisch in duigen geslagen door de aanwezigheid van een RPGZ raketwerper. Die ligt stil naast haar, haast zonder aan het tafereel deel te nemen. Het beeld werd eerst uit klei gemodelleerd en vervolgens in gips gegoten. Ten slotte werd het door de kunstenaar en zijn team uit één marmerblok gehouwen, wat meer dan een jaar tijd in beslag nam.

2.2 ROBERT GRAHAM (City of Mexico, 1938 - Santa Monica, Californië, Verenigde Staten, 2008)

Heather, 1979

Brons

173 x 23 x 10 cm

Louis K. Meisel & Susan P. Meisel

Robert Graham begon in de jaren 1970 figuratieve en heel realistische figuren in brons te gieten. Zijn werk telt veel kleine vrouwenfiguren die, geplaatst op hoge, smalle sokkels, een haast menselijk karakter en een onmiskenbare grandeur hebben. Grahams werk belicht op steeds nieuwe manieren de relatie tussen de kijker en het beeld, tussen voyeurisme en het onbereikbare.

2.3 FABIEN MÉRELLE (Fontenay-Sous-Bois, Frankrijk, 1981)

Tronçonné, 2019

Brons

52 x 265 x 102 cm

Ter beschikking gesteld door de kunstenaar en de Galerie Keteleer (Antwerpen, België)

Tronçonné schetst de artistieke ontwikkeling van Mérelles typische gedetailleerde tekenstijl met zwarte inkt en waterverf naar zijn driedimensionale werken. De liggende, hyperrealistische figuur met Mérelles gezichtstrekken vloeit over in een boomstam die de helft van zijn lichaam uitmaakt. De transformatie van de kunstenaar contrasteert met de levenloosheid van de in stukken gehakte boomstam, die weerspiegelt in de gekwelde uitdrukking op het gezicht van Mérelle. De mens-plantmetamorfose als dromerig narratief van Mérelles eigen onderbewustzijn is een frequent terugkerend motief in de artistieke praktijk van de kunstenaar.

2.4 GEORGE SEGAL (New York, Verenigde Staten, 1924 - New Brunswick, New Jersey, Verenigde Staten, 2000)

Gottlieb's Wishing Well, 1963

Gipsen beeld en flipperkast

150 x 77 x 67 cm

Foundation Linda and Guy Pieters

George Segal was een van de eerste kunstenaars die in de late jaren 1950 de menselijke figuur opnieuw tot onderwerp van zijn werken maakte. Met behulp van met gips beklede stukken gaasverband creëerde hij exacte kopieën van de lichamen van zijn modellen. Zijn monochrome sculpturen staan alleen of in groep. Door ze te combineren met voorwerpen uit het dagelijkse leven, worden ze in hun omgeving opgenomen en wordt het realistische karakter van de beelden versterkt. Segal droeg in sterke mate bij tot de ontwikkeling van de 'omgeving' als een belangrijke innovatie in de beeldhouwkunst van het naoorlogse modernisme.

2.5 GEORGE SEGAL (New York, Verenigde Staten, 1924 - New Brunswick, New Jersey, Verenigde Staten, 2000)

Blue Girl on Park Bench, 1980

Gips, verf en aluminium

130 x 184 x 117 cm

Foundation Linda and Guy Pieters

George Segal gaf zijn beelden bewust monochrome kleuren. Zo blijven zijn karakters anoniem; ze worden vertegenwoordigers van de maatschappij in het algemeen. Door individualisering te vermijden, benadrukken zijn monochrome werken op een indrukwekkende manier zijn artistieke commentaar op het menselijk bestaan, zowel op het individu als op de massa. Door zijn figuren met monochrome kleuren te depersonaliseren en te isoleren, zoals het geval is bij het blauwe meisje dat alleen op de rand van een bankje in het park zit, transformeert Segal een alledaags beeld in een melancholische sociale commentaar op de eenzaamheid in de anonieme massamaatschappij.

2.6 XAVIER VEILHAN (Lyon, Frankrijk, 1963)

Neutra à Cheval / Neutra on Horseback, 2012

Polyesterhars, multiplex, roestvrij staal, polyurethaanverf (RAL rood 3020)

157 x 120 x 70 cm

Ter beschikking gesteld door Galerie Perrotin, Parijs, Frankrijk

Sinds de oudheid zijn ruitersstandbeelden een klassieke vorm van beeldhouwkunst voor de publieke ruimte. De Franse kunstenaar Xavier Veilhan biedt met zijn helrode beelden een moderne interpretatie van het genre. Het contrast tussen de geometrisch gevormde sokkel en het onregelmatige oppervlak van de ridder en zijn paard creëert een effect waar de ogen van de toeschouwer aan moeten wennen. Zo trekt Veilhan de aandacht naar het centrale thema in zijn werk: de conditionering van onze visuele gewoontes in het digitale tijdperk.

**2.7 BRIAN BOOTH CRAIG (Pittsburgh, Pennsylvania,
Verenigde Staten, 1968)**

Executioner, 2013

Brons

168 x 99 x 48 cm

Louis K. Meisel & Susan P. Meisel

Het werk van deze beeldhouwer staat hoog aangeschreven in Noord-Amerika. Het omvat voornamelijk levensgrote en kleinere bronzen sculpturen die een overdreven, archaisch schoonheidsideaal vertolken. Door in een monochrome, aardachtige tint te werken, verlegt Craig de aandacht van de kijker naar het krachtige postuur van de figuur. De kunstenaar legt in zijn werk verbanden met de vermeende antieke voorstellingswijzen en de mythologie. Tegelijk stelt hij vragen over de strijd tussen leven en dood.

3.1 CAROLE A. FEUERMAN (Hartford, Connecticut, Verenigde Staten, 1945)

General's Twin, 2009-11

Olie op hars

61 x 38 x 20 cm

Unieke variant van 6, 2AP, 2/6

Galerie Hübner & Hübner, Frankfurt, Duitsland

De jonge zwemster lijkt precies op dit moment uit het water op te duiken. De laatste waterdruppels schitteren nog op haar huid en ze straalt een rustige sereniteit uit. Carole A. Feuerman, een van de pioniers van de hyperrealistische kunst, is sinds de jaren 1970 actief. Haar poëtische composities roepen herinneringen op aan ongedwongen zomerdagen en scheppen een gevoel van harmonie met zichzelf en een natuurlijke omgang met het eigen lichaam.

3.2 CAROLE A. FEUERMAN (Hartford, Connecticut, Verenigde Staten, 1945)

Catalina, 1981

Olie op hars

81 x 38 x 18 cm

Variant 2 van 3

Privécollectie

Catalina is een van Feuermans meest invloedrijke reeksen van gefragmenteerde zwimmerslichamen uit de jaren 1980. Kenmerkend voor haar stijl is de techniek waarmee ze levensechte waterdruppels aanbrengt op het oppervlak van het beeld. Zo bootst ze de natte huid van het menselijk lichaam na. In vergelijking met haar tijdgenoten DeAndrea en Hanson streeft Feuerman ernaar de essentie van haar onderwerp naar buiten te brengen. Ze zoekt daarbij naar een gevoel van innerlijk evenwicht en kracht.

3.3 ALLEN JONES (Southampton, Verenigd Koninkrijk, 1937)

Secretary, 1972

Mixed media

77 x 199 x 47 cm

Privécollectie

De Britse popartkunstenaar Allen Jones reflecteert in zijn werk over de weergave en de seksuele geladenheid van het vrouwelijke lichaam. Met veel zin voor ironie benadrukt de kunstenaar de manier waarop het vrouwenlichaam tot een object gemaakt wordt en de clichés waar het aan onderworpen is. Zijn werk *Secretary* toont geen gezicht of individuele identiteit, maar een anonieme opeenvolging van verleidelijke vrouwenbenen in fetisjistische laarzen. De pastelkleuren van het beeld, de titel van het werk en de handen die klaarstaan om te dienen, wijzen op de stereotiepe toespelingen die verbonden zijn met bepaalde attributen.

3.4 PETER LAND (Århus, Denemarken, 1966)

Back to Square One, 2015

Siliconen, menselijk haar, stof, karton en leder

Variabele grootte

Ter beschikking gesteld door Galleri Nicolai Wallner
en Peter Land

Dit werk in variabele grootte kan uitgebreid worden met zoveel dozen als men wil, tot ze een volledige tentoonstellingsruimte vullen. Het is in feite een bijzonder zelfportret van de slapende kunstenaar, die wordt uitgebeeld in een dromerige scène. Het lijkt wel alsof de figuur de controle kwijt is over zijn eigen lichaam, dat eindeloos uitdeint binnenin de kartonnen dozen. Met zijn werk beschrijft Land die dagelijkse, uitzichtloze situaties en momenten van controleverlies.

3.5 MAURIZIO CATTELAN (Padova, Italië, 1960)

Ave Maria, 2007

Polyurethaan, verf, kleding en metaal

70 x ø 12 cm (x 3)

Editie van 3 + 2APs

Privécollectie

Met de woorden "Ave Maria" groet de aartsengel Gabriël de Maagd Maria, waarna hij de geboorte van Jezus Christus aankondigt. In het werk van Maurizio Cattelan wordt deze engelengroet doelbewust veranderd in een blasfemische nazigroet, met armen die oprijzen uit de muur waarin ze schijnbaar zijn ingemetseld. Door hun hyperrealistische effect lijken de drie armen wel jachttrofeeën. Cattelan verwijst vaak op ironisch-provocatieve wijze naar actuele politieke gebeurtenissen. De surreële compositie van zijn werken ontlokt niet zelden gegniffel aan de toeschouwer, maar roept tegelijk sociaalkritische vragen op.

3.6 JAMIE SALMON (Londen, Verenigd Koninkrijk, 1971)

Lily, 2013

Siliconen, pigment, glasvezel, acrylverf en haar

70 x 45 x 41 cm

Collectie van de kunstenaar en Anthony Brunelli Fine Arts

Vanuit een bepaalde hoek lijkt de buste van *Lily* een volledig intact portret, maar bij het verschuiven van het oogpunt wordt het fragmentarische karakter duidelijk. Jamie Salmon maakt zijn sculpturen met een bijzondere aandacht voor details. Hij speelt met de idee van het onaffe en breekt daarmee met de esthetiek van het realisme. Zijn gefragmenteerde menselijke lichamen zijn geworteld in het digitale tijdperk. Ze tonen hoe moeilijk het is om het reële van het irreële te onderscheiden.

“

Details maken de perfectie, maar perfectie is geen detail.

LEONARDO DA VINCI

Het onbewerkte marmer kan in zich de vorm dragen van elk idee van de grootste kunstenaar. Maar enkel wanneer de hand het verstand gehoorzaamt, zal het werkelijkheid worden.

MICHELANGELO

Een kunstenaar die deze naam waardig is, moet uitdrukking geven aan de volle waarheid van de natuur, niet enkel de uiterlijke waarheid, maar bovenal de innerlijke waarheid.

AUGUSTE RODIN

Het is de toeschouwer die het kunstwerk maakt.

MARCEL DUCHAMP

Een werk moet niet mooi zijn - het moet betekenisvol zijn.

DUANE HANSON

4.1 SAM JINKS (Bendigo, Australië, 1973)

Woman and Child, 2010

Mixed media

145 x 40 x 40 cm

Editie van 3

Verzameling van de kunstenaar

Het meest karakteristieke element in het werk van de Australische kunstenaar Sam Jinks is de uiterste technische precisie waarmee hij het menselijk lichaam nabootst. Dat doet hij onder meer door het gebruik van siliconen, glasvezel en echt haar. *Woman and Child* toont de veroudering van het menselijk lichaam met een verbazingwekkende rijkdom aan details. De kunstenaar brengt met dit werk tweemaal dezelfde persoon in beeld: als zuigeling en als oude vrouw. De warme omhelzing omsluit de cirkel van het leven en is tegelijkertijd een gebaar van menselijkheid ten aanzien van het eigen bestaan.

4.2 SAM JINKS (Bendigo, Australië, 1973)

Untitled (Kneeling Woman), 2015

Siliconen, pigment, hars en menselijk haar

30 x 72 x 28 cm

Verzameling van de kunstenaar

Doorheen de melkwitte, haast transparante huid van de knielende vrouw zien we aders en bloedvaten – we zouden haast geloven dat er werkelijk bloed doorheen stroomt. De beperkte afmetingen van dit beeld van een jonge vrouw versterken het gevoel van breekbaarheid en laten de toeschouwer op een poëtische manier de vergankelijkheid van het leven ervaren. In zijn werken toont Sam Jinks heel intieme en kwetsbare momenten; zo verbindt hij zijn sculpturen met de traditie van het klassieke naakt van de oude meesters.

4.3 RON MUECK (Melbourne, Australië, 1958)

A Girl, 2006

Mixed Media

110,5 x 501 x 134,5 cm

Editie 1/1 + 1 AP

National Galleries of Scotland, Edinburgh.

Aangekocht met de steun van het Art Fund 2007

De Australische kunstenaar Ron Mueck portretteert met zijn hyperrealistische sculpturen mensen op sleutelmomenten in hun leven, van geboorte over middelbare leeftijd tot de dood. *A Girl*, een monumentaal, zelfs monstrueus werk van meer dan 5 meter groot, toont een pasgeboren baby. Het meisje is besmeurd met bloed, heeft één oog open en de vuistjes gesloten en is nog sterk onder de indruk van de geboorte. Dit beeld vernietigt onze positieve kijk op de miraculeuze aankomst in de 'wonderlijke wereld'. De manier waarop Mueck speelt met het formaat van zijn sculpturen, vormt een fundamenteel aspect van al zijn werken. Het verwijst naar de emotionele staat van het menselijke bestaan. Muecks idee over de relatieve grootte en de afstand die we waarnemen, lokt reacties van verbijstering en angst uit.

4.4 **RON MUECK (Melbourne, Australië, 1958)**

Untitled (Man in a Sheet), 1997

Siliconen, glasvezel, latex, polyurethaan, doek

34 x 48,5 x 50 cm

Editie 1/1 + 1 AP

Verzameling Olbricht

Untitled (Man in a Sheet) toont een heel kleine, in elkaar gedoken man op leeftijd. Zijn lichaam is in een wit laken gewikkeld, enkel zijn gezicht is zichtbaar. In dit psychologisch portret van de eenzaamheid lijkt het bedekte lichaam enkel met een dun doek van de buitenwereld gescheiden. De frêle, ontroerende figuur zit in kleermakerszit op een sokkel en staart in gedachten verzonken de leegte in. Het contrast met *A Girl*, de monumentale en onverbidelijke sculptuur van een zuigeling, kon niet groter zijn. Daar waar de pasgeborene door de afmetingen vanop afstand bekeken moet worden, benadert men deze ineengekrompen man met ontroering en beschermende gevoelens.

4.5 **MARC SIJAN (Servië, 1946)**

Cornered, 2011

Polyesterhars en olieverf

74 x 38 x 71 cm

Verzameling van de kunstenaar

In de jaren 1970 werkte de Amerikaanse kunstenaar Marc Sijan af en toe samen met Duane Hanson. Samen perfectioneerden ze de techniek van de hyperrealistische beeldhouwkunst. Blootsvoets en gekleed in lompen hurkt een armoedige, door de jaren getekende vrouw in een hoekje, terwijl ze met een bezorgde uitdrukking op het gezicht haar hoofd op haar handen laat rusten. De titel *Cornered* (In een hoekje geduwd) verwijst naar de uitzichtloosheid van haar situatie, die ook af te lezen is van haar gezichtsuitdrukking en haar lichaamshouding. Ondanks de meedogenloze authenticiteit van zijn werk brengt Sijan zijn karakters steeds waardig in beeld.

4.6 MARC SIJAN (Servië, 1946)

Embrace, 2014

Polyesterhars en olieverf

79 x 94 x 79 cm

Verzameling van de kunstenaar

Terwijl de pioniers van de hyperrealistische kunst het lichaam als product van de massamaatschappij in de eerste plaats vanuit politiek-sociaal oogpunt onder de loep namen, werd de focus vanaf de jaren 1990 verlegd naar het lichaam als mentale en emotionele resonantiekamer. Marc Sijan laat de kijker in zijn werk *Embrace* deelnemen aan het gevoelige en intieme moment van een innige omhelzing van een koppel. Sijan brengt hier in een geconcentreerde vorm de emoties en de sterke verbinding van de menselijke affectie tot uitdrukking.

4.7 ZHARKO BASHESKI (Prilep, Noord-Macedonië, 1957)

Ordinary Man, 2009-10

Polyesterhars, glasvezel, siliconen en haar

220 x 180 x 85 cm

Verzameling van de kunstenaar

De Noord-Macedonische kunstenaar Zharko Basheski toont mensen in buitengewoon emotionele situaties. Om dat emotionele element nog extra in de verf te zetten, speelt hij met de afmeting van zijn beelden. Door zijn monumentaliteit en bovenmenselijke kracht breekt deze 'gewone man' met de banaliteit van het leven. Basheski slaagt erin het innerlijke leven van de man rechtstreeks te verbinden met zijn uiterlijke voorkomen en zijn gemoedstoestand zichtbaar te maken voor de toeschouwers.

5.1 TONY MATELLI (Chicago, Illinois, Verenigde Staten, 1971)

Josh, 2010

Siliconen, staal, haar, urethaan en kleding

77 x 183 x 56 cm

Editie van 3

Verzameling van de kunstenaar

De werken van deze Amerikaanse kunstenaar zijn een experimenteel spel met de werkelijkheid. Het lijkt wel alsof de zwaartekracht is opgeheven, de tijd stilstaat en de materialen iets anders zijn dan ze veinzen. Met een buitengewoon realisme toont *Josh* een jonge man die leviteert met een afwezige blik, alsof hij in trance is. Het hyperrealistische effect van het beeld versterkt de illusionistische werking van deze surrealistische compositie.

5.2 EVAN PENNY (Elim, Zuid-Afrika, 1953)

Panagiota: Conversation #1, Variation 2, 2008

Siliconen, pigment, haar en aluminium

69 x 275 x 15 cm

Verzameling van de kunstenaar

De manier waarop de perceptie in het digitale tijdperk is veranderd, vormt een belangrijk thema in het werk van Evan Penny. Dit beeld toont een bijzondere typologie van het portret die gebaseerd is op foto's van beweging. De verschillende afbeeldingen van zijn vriend *Panagiota* werden gemaakt tijdens een gesprek met de kunstenaar. Ze versmelten tijd en ruimte in één enkele scène.

5.3 EVAN PENNY (Elim, Zuid-Afrika, 1953)

Self Stretch, 2012

Siliconen, pigment, haar en aluminium

122 x 81 x 69 cm

Verzameling van de kunstenaar

Evan Penny maakt in zijn werk gebruik van talrijke vervormende effecten die typisch zijn voor de fotografie, de televisie en de digitale beeldmanipulatie. Veel werken van de kunstenaar zijn misvormde variaties van zelfportretten waarvan de driedimensionele vorm zodanig gewijzigd is dat men, ongeacht het perspectief van de kijker, altijd een vervormd beeld ziet. De vertrouwde grenzen van de representatie zijn bij Penny verschoven.

5.4 BERLINDE DE BRUYCKERE (Gent, België, 1964)

Elie, 2009

Was, epoxy en kussen

38 x 154 x 115 cm

Fundació Sorigué, Lleida, Spanje

De Belgische kunstenaar Berlinde De Bruyckere maakt vervormde beelden in hout en was die doen denken aan het menselijk lichaam of lichaamsdelen. Ze werkt ze af met zwachtels en verflagen die hun menselijkheid en kwetsbaarheid benadrukken. Haar werken bevinden zich op de grens tussen leven en dood en confronteren de kijker genadeloos met de vervormde, uiterlijke en schijnbaar wegterende buitenkant, maar ook met de eigen sterfelijkheid, die tegenwoordig niet zelden wordt ontkend.

5.5 BERLINDE DE BRUYCKERE (Gent, België, 1964)

Robin V, 2007-08

Was, epoxyhars, ijzer, glas en hout

154 x 190,5 x 78,5 cm

Verzameling Olbricht

Robin V toont een verwrongen en gekwetst lichaam dat levenloos in een glazen kast werd opgesteld. Door de figuur te ontdoen van individuele kenmerken en door het fragmentarische karakter van het beeld confronteert Berlinde De Bruyckere de toeschouwer met de vluchtigheid van het menselijk bestaan. Het formaat van de glazen kast is een verwijzing naar conserveringsmethodes, maar versterkt tegelijk de 'uitstalling' van het leed, die de kijker onvermijdelijk tot voveur maakt.

5.6 MEL RAMOS (Sacramento, Californië, Verenigde Staten, 1935 - Oakland Californië, Verenigde Staten, 2018)

Chiquita Banana, 2007

Polychrome kunsthars

170 x 110 x 110 cm

Editie 1/6

Galerie Ernst Hilger, Wenen, Oostenrijk

Het werk van de in Californië geboren kunstenaar Mel Ramos parodieert de triviale beelden van de reclame-industrie. Dat doet hij door een commercieel product te verbinden met de pin-uperotiek. De menselijke figuur wordt in zijn werk vervormd en getransformeerd in een reclamemedium: lichaam en object versmelten tot één geheel. *Chiquita Banana* is een spottende commentaar op de concepten 'inhoud' en 'verpakking', en bijgevolg ook op de verwachtingen van de consument en de toeschouwer.

5.7 ALLEN JONES (Southampton, Verenigd Koninkrijk, 1937)

Refrigerator, 2002

Verschillende technieken

188 x 84 x 37 cm

Privécollectie

Aan het einde van de jaren 1970 maakt de Britse popartkunstenaar Allen Jones een reeks levensgrote vrouwelijke beelden die hij tot meubels omvormt. Net zoals *Chair*, *Table* and *Hatstand* is *Refrigerator* zowel een hyperrealistisch werk als een functioneel voorwerp. De sculptuur – die echt als koelkast gebruikt kan worden – weerspiegelt de geest van de seksuele revolutie en stelt de genderrollen in vraag.

5.8 PATRICIA PICCININI (Freetown, Sierra Leone, 1965)

Newborn, 2010

Siliconen, Forton, staal, menselijk haar en buidelratvacht

19 x 24 x 17 cm

Editie van 6 + 2 AP

Verzameling van Paris Neilson

Patricia Piccinini stelt ons begrip van schoonheid in vraag en toont de emotionele zwakte van het menselijke karakter wanneer het levensvormen betreft die de grenzen tussen het aanvaardbare en het onaanvaardbare, het lieflijke en het groteske overstijgen. Nieuw leven betekent voor de kunstenaar altijd mogelijkheden en hoop. *Newborn*, een baby met een vervormd of nieuw gevormd gezicht en lichaam, lokt zowel aantrekking als onbehagen uit. Piccinini's werk roept ethische en morele vragen op over de waarde en de definitie van het leven.

6.1 ANNA UDDENBERG (Stockholm, Zweden, 1982)

Journey of Self Discovery, 2016

Glasvezel, aqua resin, windjack, synthetisch haar, verf, crocs, stof, selfiestick, rubberdraden, poef, muurprint

88 x 80 x 70 cm

Uniek

Met toestemming van de kunstenaar en Kraupa-Tuskany Zeidler, Berlijn

Anna Uddenberg nodigt ons uit op een verbazingwekkende ontdekkingsreis door haar kunst. Ze toont een vrouw die acrobatisch getorst is in een schaamteloze houding terwijl ze een selfiestick met een mobieltje in de hand houdt. Door het overdreven karakter van deze dubbele naaktheid – zowel fysiek als door het gebruik van media – wijst de kunstenaar op de manier waarop we onszelf in scène zetten op sociale media. Uddenberg maakt van de kijker een voyeur van deze intieme zelfontdekking. Het is maar de vraag of de voorstelling van de vrouwelijke seksualiteit in deze vorm onder de vrije wil valt, of dat het aangeleerde clichés betreft. Uddenbergs werken gaan enerzijds over de vraag naar de emancipatie van het lichaam en anderzijds over de degradatie van het lichaam tot een consumptieartikel.

6.2 ERWIN WURM (Bruck an der Muhr, Oostenrijk, 1954)

Idiot II, 2003

Stoel van Roland Rainer, instructies, houten sokkel, autoverf

83 x 55 x 53 cm

Studio Erwin Wurm

Erwin Wurm verruimt de klassieke opvatting van de beeldhouwkunst door er een performance aan toe te voegen waarmee hij de toeschouwer uitnodigt tot interactie met een object. Dat is onder meer het geval bij het werk *Idiot II*. Met veel gevoel voor humor behandelt de kunstenaar vragen over het auteurschap van een werk, de rol van de toeschouwer in de tentoonstellingsruimte en de relatie tussen object en subject. *Idiot II* maakt deel uit van Wurms *One Minute Sculptures*, die tot de traditie van de Body Art en het Weense Aktionisme van de jaren 1960 gerekend worden. Kenmerkend zijn het hergebruik van alledaagse voorwerpen en het gebruik van het menselijk lichaam als centraal kunstmedium.

6.3 MATHILDE TER HEIJNE (Straatsburg, Frankrijk, 1969)

Ne me quitte pas, 1999

Klanksculptuur, pop met luidsprekers, radio, cd-speler

178 x 60 x 35 cm

MATHILDE, MATHILDE, 1999

Single screen video, DV 5 min, 4:3

Verzameling van de kunstenaressen

Mathilde ter Heijne staat bekend om haar feministische kunst die ze samenstelt met behulp van een uitgebreid gamma aan media. Veel van haar recente projecten bouwen verder op genderstudies, archeologie en sociologie. Daarnaast focust ze op participatieve kunst. Met deze werken maakt ter Heijne zich een heel typische stijl eigen. De kunstenaressen beschrijft de zorgwekkende en destructieve patronen van gendergerelateerde rollen in de moderne maatschappij. Ze heeft het dan in het bijzonder over omstandigheden die vernederend zijn voor vrouwen en hun maatschappelijke positie. Door deze scènes met en in haar werk op een heftige manier na te spelen, bevrijdt Mathilde ter Heijne zich van deze beeldvorming.

6.4 **SANTISSIMI (Cagliari, Italië, 1978/1977)**

IN VIVO (M1), 2013

Siliconen beeld, plexiglas, verschillende materialen

197 x 76 x 47 cm

Editie van 3

Gagliardi Art Collection

Het Sardische kunstenaarsduo Sara Renzetti en Antonello Serra, ook gekend onder de naam Santissimi, bestudeert de sterfelijkheid en de transformatie van het lichaam. De Latijnse titel van het werk, *IN VIVO (M1)*, betekent letterlijk 'in leven zijn', maar wordt vooral gebruikt voor medisch-wetenschappelijke experimenten; de term staat voor onderzoek naar of op levende organismen. De levensgrote sculptuur in siliconen staat stijf rechtop, met gesloten ogen, in een kist van plexiglas. Maar de levenloosheid van het lichaam is bedrieglijk, want de ramen lijken vochtig door de ademhaling van het beeld. Zijn we getuige van een poging om het lichaam te bewaren met het oog op een leven in de toekomst, 'in vivo'? Of is dit echt een opwekking, een terugkeer naar het leven?

6.5 GLASER/KUNZ (Olten/Zürich, Zwitserland, 1968/1972)

Jonathan, 2009

Filmische sculptuur, video en een figuur, loop van 20 min,
één kanaal, Engels, aluminium, rolstoel, hoofdtelefoon, krant,
projector, speler, speaker
130×80×150cm
Gagliardi Art Collection

Met gebruik van hedendaagse technische middelen confronteert het kunstenaarsduo Glaser/Kunz de toeschouwer met een illusie van levende figuren. Zo wil het de echtheid van onze waarneming in vraag stellen. Het beeld *Jonathan* wordt met een videoprojectie bedrieglijk echt tot leven gewekt. De man in de rolstoel, die een gipsverband heeft, blijkt een kunstkenner te zijn die praat over de werken en hun marktwaarde. Het beeld werd gemaakt op het moment van de bankencrisis en de ineengestorte kunstmarkt. Thematisch wisselt het tussen beweeglijkheid en verstarring; het reflecteert op humoristische wijze over de kunstmarkt. Tegelijkertijd reactualiseert het duo Glaser/Kunz de beeldhouwkunst met deze filmische sculptuur door een virtuele laag toe te voegen aan het statische karakter van het plastische werk. Het werk verlegt zo de grenzen tussen realiteit en illusie.

KAZU HIRO (Kyoto, Japan, 1969)

Andy Warhol, 2013

Platinahardende siliconen, menselijk haar, hars, chroomplaat

213 x 91 x 91 cm

Verzameling van de kunstenaar

Met zijn grootschalige portretten van bekende kunstenaars zoals Andy Warhol en Frida Kahlo evoceert de in Japan geboren kunstenaar Kazu Hiro een diepe intimiteit bij zijn iconische figuren. Door de silicoonlagen van binnen naar buiten vorm te geven, slaagt Hiro erin de innerlijke emoties van zijn onderwerp aan de oppervlakte te brengen. De sokkel waarop Warhols immense portret steunt, spiegelt de ambiguïteit van het beeld. De haast vloeibare vorm lijkt wel vervreemd van de stabiliteit en de kracht van het materiaal.

LA BOVERIE

Parc de la Boverie, 3
4020 Luik
België

INFO & RESERVATIE

www.expo-corps.be
info@expo-corps.be
+32(0)2 549 60 49

FOLLOW US ON

 [hyperrealismsculpture_expo](https://www.instagram.com/hyperrealismsculpture_expo)
 [EXPO Hyperrealism Sculpture](https://www.facebook.com/EXPO-Hyperrealism-Sculpture)

[#hyperrealismsculpture](https://www.instagram.com/explore/tags/hyperrealismsculpture)
[#laboverie](https://www.instagram.com/explore/tags/laboverie)
[#temporaexpo](https://www.instagram.com/explore/tags/temporaexpo)

cover : Carole A. Feuerman, General's Twin, 2009-11

Consigned to Galerie Hübner & Hübner

EXPO^T

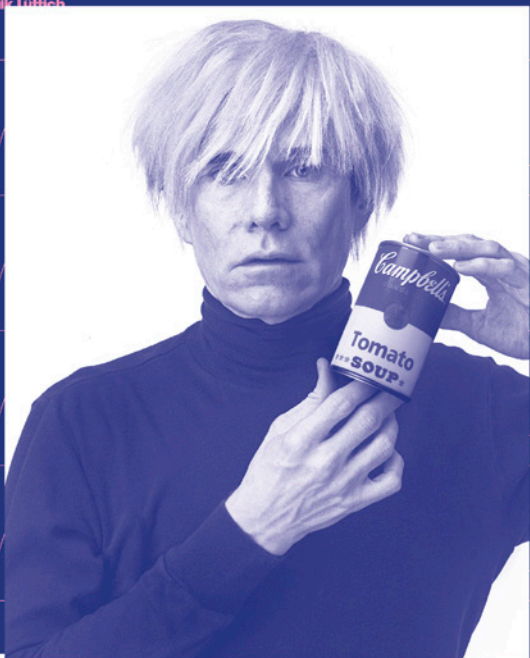
3 LA
BOVERIE

WARHOL

THE AMERICAN DREAM FACTORY

02.10.2020 – 28.02.2021

LA BOVERIE, Liège, Lull, Lüttich
warhol-factory.be

Liège

efikas

6
Fabrique
Nationale

tempora

DEMETER
FABRIQUE

HLS
M
S

La Boverie

La Boverie

La Boverie

CINE
LIEGE

La Meuse

maestry

LA BOVERIE
BOUILLONNEAU - LIÈGE

Liège

Institut für
Kulturakanadisch

tempora[®]

DEMETER
AGRIE 1/2011

MUS
LIEGE

LE SOIR
LE SOIR

La Voix

La Voix

LE SOIR

la Meuse

musique